

РЕШЕНИЕ

№ 1403

гр. В., 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

при участието на секретаря Цветелина Пл. Илиева
като разгледа докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20203110110422 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по предявен от Община В. с адрес гр. ***, представлявана от Кмета И.П., чрез юрисконсулт Д.С. **срещу** С. ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване на положителни установителни искове с правно основание **чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 57 а, ал. 6; 7 и ал.9 вр. ал. 1 ЗУТ вр. чл. 56, ал. 2 ЗУТ вр. чл. 70, ал. 7 вр. чл. 68 от Наредба за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 от Закона за устройство на територията и чл. 86 ЗЗД** за признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществува парично вземане против ответника в общ размер на сумата от **1333.58 лв.** /хиляда триста тридесет и три лева и 0.58 ст./, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект - модулен павилион за бижутерия с площ 21.00 кв. м., разположен за периода 2013г., 2014г. и 2015г. в имот с идентификатор ***, към ул. „Б.К.“, гр. В. в изпълнение на Заповед №38/31.01.2019г. от Кмета на район „Одесос“, Община В. съгласно НРППО, сумата **118.17 лв.** /сто и осемнадесет лева и 0.17 ст./, представляваща **обезщетение за забава** върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 04.12.2019 г., за които суми е издадена заповед № 13/07.01.2020г. за изпълнение на парично задължение в производството по ч.гр.д. № 20903/2019 г. на ВРС.

Ищецът основава исковите си претенции на следните фактически твърдения, заложили в обстоятелствената част на исковата молба: при

извършена проверка от негови служители, чиито резултати са обективирани в констативен акт № 03/15.01.2018г., било установено, че без разрешение върху общински терен, представляващ имот с идентификатор ***, С. ЕООД е разположил преместваем обект - модулен павилион за бижутерия с площ 21.00 кв. м.. Ответникът е запознат с констатациите, инкорпорирани в констативния протокол, като е издадена процесната заповед. В предоставения срок обектът е премахнат принудително от ищеца за сметка на С. ЕООД, като разходите възлизали на 1333.58 лв. с ДДС, включващи разбиване основа, вкл. покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа - 629.97 лв. без ДДС; натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности с отпадъци от РИОСВ - В. - 481.35 лв. без ДДС или общо 1 111.32 лв. без ДДС и 1 333.58 лв. с ДДС. Наред с разходите ответникът дължи и обезщетение за забава, съизмеримо със законната лихва от деня на поканата до 04.12.2019 г.. Предвид неизпълнение на задълженията от страна на ответника, по инициатива на ищеца било образувано заповедно производство по ч.гр.д. № 20903/2019г. по описа на ВРС, по което в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл. 417 ГПК. Срещу така издадената в негова полза заповед за изпълнение, длъжникът е депозирал възражение в срок, поради което за него е налице правен интерес от провеждане на избраната форма на искова защита. Моли за постановяване на положително решение по предявените искове.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва извършените разходи за премахване на обекта. Твърди, че Заповед № 38/31.01.2018 г. не му е връчвана. Обектът бил изграден върху бетонова площадка и не притежавал характеристиките на преместваем обект по чл.56, ал.1 ЗУТ, поради което не подлежал на премахване по реда и на основанията по чл.57а ЗУТ. Същият бил собственост на Община В., като С. ЕООД е бил наемател за посочените години. Обектът съставлявал „строеж" по см. на пар.5 т.38 ЗУТ, подлежащ на премахване при наличие на основанията за това по чл.225, ал.2 във вр. с чл.225а, ал.1 ЗУТ. Моли поради изложените съображения за постановяване на решение по спора, с което насочените срещу него искове бъдат отхвърлени като неоснователни.

ВРС, след като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от **фактическа страна**:

От приобщеното в настоящото производство ч.гр.д.№20903/2019г. на ВРС се установява, че на основание чл.417 ГПК по подадено на 19.12.2019г. заявление, съдът е издал заповед за изпълнение, съгласно която е разпоредил длъжникът С. ЕООД да заплати на кредитора Община В. претендираните в настоящото производство суми.

Длъжникът е подал възражение срещу Заповедта за изпълнение, като в указания едномесечен срок по чл. 415 ГПК заявителят е предявил установителните иски, предмет на настоящото производство, което обуславя и правния интерес от водене на настоящите иски.

Съгласно АЧОС №7517/13.06.2013г. собственост на Община В. е ПИ с идентификатор ***.

Представено е Разрешение за поставяне № 8/5/22.03.2013г. на преместваем обект за търговия – павилион за бижутерия върху земя общинска собственост в гр. В., ул. Б.К. № 1 на площ 21 кв.м., позиция № 84.

С Разрешение за строеж № 200/ГИ/13.12.2017г., на Община В. е разрешено да извърши строително-монтажни работи за строеж благоустрояване на ПИ с идентификатор *** по КК, кв. 136 по плана на 7 м.р., находящ се до сградата на Юнашки салон на бул. Х.Б. и ул. Б.К., гр. В..

Със Заповед №38/31.01.2018г. на Кмета на Район „Одесос“ е наредено в срок от 14 дни да бъде премахнат павилион за бижутерия с площ 21 кв.м., разположен в имот с идентификатор *** към ул. „Б.К.“ гр.В. и теренът под павилиона да бъде възстановен в първоначалния му вид. Посочено е, че при липса на доброволно изпълнение следва да се пристъпи към принудително изпълнение съгласно разпоредбата на чл.70, ал.7 НРППО на ОС В..

Представен е Договор рег.№ Д16000782ВН/13.06.2016г., сключен между Община В. и П.Й. ЕООД с предмет – извършване на услуги по премахване на преместваеми обекти за търговия.

С възлагателно писмо от 15.03.2018г., на „П.Й.“ЕООД е възложено изпълнението на 17 броя заповеди за премахване на преместваеми обекти, сред които е и Заповед №38/31.01.2018г. на Кмета на Район „Одесос“. В писмото е посочено, че всички заповеди са частично изпълнени, като от изградените 17 броя павилиони са с изцяло демонтирани метални конструкции 14 броя, а 3 броя са частично демонтирани и всички 17 броя обекти не са премахнали бетонната основа, върху която са поставени цокълът и стълбите към обектите, съответно откъм ул. „Б.К.“, ***“.

Съставен е Протокол за установяване завършването и заплащането на натурални видове строителни и монтажни работи, подписан от представители на Дирекция УСКОР към Община В. и изпълнителя „П.Й.“ЕООД, съгласно който при изпълнение на Заповед №38/31.01.2018г. на Кмета на Район „Одесос“ е извършено разбиване на основа вкл. покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа от 3.30 куб.м. на стойност 629.97 лева и натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности със строителни отпадъци от РИОСВ-В. от 15.96 т на стойност 481.35 лева.

Представена е фактура №*****/31.07.2018г. с издател „П.Й.“ЕООД и получател Община В., в която е начислена сумата от 92131.98 лева с ДДС за услуги по договор за премахване на обекти за търговия-преместваеми обекти павилиони в ПИ идентификатор ***.

Съгласно преводно нареждане от 20.12.2018г. сумата от 92131.98 лева е изплатена по сметката на „П.Й.“ЕООД от Община В..

С покана с изх. номер от 22.01.2019г., С. ЕООД е поканено да заплати сумата от 1333.58 лева – разход за премахване на преместваем обект- модулен павилион за мебели, разположен в имот с идентификатор ***.

На 28.01.2019г. С. ЕООД е оспорило дължимостта на сумата от 1333.58 лева като е подало писмено възражение до Община В..

Свидетелят Л.В. излага, че С. ЕООД е ползвало обект под наем на ул.“Б.К.“. Сградата, в която бил разположен павилионът била направена от гипсокартон, стъкла към улицата, вътре имало и тухлени стени, покривът бил общ. Павилионите били готови когато С. ЕООД се нанесло. Общината решила да премахне сградата и на нейно място направили градинка. Св. демонтирал павилионът, наел камион да извози отпадъка и е предоставил снимки на изчистената част в общината. С. ЕООД придобило павилиона от З.А., като преди това е било наемател.

Свидетелят Н.К.С. - ръководител отдел строителство и инвестиционна политика в Община В. излага, че обектите представлявали алуминиеви бараки с покриви. Констатира, че обектите са премахнати и е почистена основата.

Свидетелят Б.К.Н., заемащ длъжността Главен инС.р в Дирекция управление на сигурността и контрол на обществения ред, отдел контрол по търговската дейност и туризма в Община В. излага, че процесните преместваеми обекти били разположени съгласно схема, изработена от Кметство „Одесос“. Бил начисляван наем за ползване на общинска земя. Преместваемите обекти намиращи се на този адрес били павилиони с алуминиева конструкция със стъклена дограма. Подът на преместваемите обекти бил с бетонова основа, с теракот. Участвал е в производството по премахването им, тъй като имало инвестиционна инициатива за изграждане на площад около юнашкия салон, поради което се наложило те да бъдат премахнати въз основа на издадени заповеди от кмета на район Одесос. Въз основа на заповедите за премахване бил даден срок за доброволен демонтаж и следвало принудителен демонтаж чрез фирма, която спечелила обществена поръчка за премахване на преместваеми съоръжения На някои обекти били премахнати само павилионите. При премахването на обектите трябвало да се възстанови първоначалния вид на заемания терен, а първоначалният вид на терена не бил с бетонова основа и площадка, там на времето било асфалтирано и било двор на училище „Димчо Дебелянов“. Бетоновата

площадка за разполагане на обектите била с различна височина поради денивелацията. Съгласно заповедите, задължение на собствениците било да премахнат не само павилионите, но и бетоновите площадки, като възстановят първоначалния вид на заемания терен.

Съгласно заключението на изготвената по делото СТЕ сградата е изградена по следния начин: изпълнени са бетонови основи с дълбочина на 80 см от повърхността на тротоара, който е с 60 см до 130 см по - ниско от нивото на павилионите. На кота ± 0.00 (котата на пода на павилиона) е изградена армирана бетонова настилка с дебелина 10 см. Върху нея е положен теракот. Конструкцията на сграда с идентификатор ***.2 се състои от носещи тухлени стени с дебелина 25 см в северната част на сградата, стоманени колони с планки в горната и долната част, стоманени ферми с едностранен наклон, стоманени столици от кутиеобразен профил - □ 8 и покритие с ламарина. Изпълнени са стоманени надлъжни греди между стоманените колони по надлъжните оси и от двете къси страни по наклона. Изпълнен е окачен таван. Ограждащите стени са изпълнени от тухлена зидария, бетонов подпрозоречен цокъл и остъкляване с алуминиева дограма в северната част на сградата. Ограждащите бетонови стени (бетоновия цокъл) над тротоара са облепени с теракотни плочки. В останалата част ограждащите стени са изпълнени от алуминиева дограма и остъкление. Покривът е с едностранен наклон. Покритието е от LT - ламарина. Покривът на павилиона за бижутерия с площ 21.00 кв.м, с позиция №84 е с едностранен наклон. Над входа е монтирана слънцезащитна козирка, над която е издигнат рекламен борд с височина 1.00 м. В бетоновата настилка са изпълнени стоманени планки с мустаци. За тях са заварени планките на стоманените колони. Между стоманените планки на колоните е изпълнен стоманен профил от U 8. В горният край на колоните също е изпълнен такъв профил. Преградните панели между отделните магазини са монтирани между двата профила. Това са сандвич панели, изпълнени от стериопор (експандиран полистирол) с дебелина 5 см, от двете страни екструдирани етернит и са обкантирани със стоманен профил от U 6. Сградата с идентификатор ***.2, в която е разположен павилионът за бижутерия с площ 21.00 кв.м, с позиция №84 не е сглобяемо -разглобяема. Подпрозоречният борд с височина 60 см и подпрозоречния перваз към бул. „Х.Б.“ са облицовани с мрамор. Бетоновият борд (цокъл) с височина от 70 см към ул. „Б.К.“ до височина от 130 см към ул. „Русе“ е облицован с теракотни плочки. Експлоатационната годност на този вид сгради - масивни със смесена конструкция - носещи стени и стоманена конструкция е 60 години, т.е. сградата с идентификатор ***.2 представлява строеж по смисъла на ДР на ЗУТ, § 5, т.38. Строежът е пета категория, съгласно ЗУТ, чл.137, ал.1, т.5. Сградата с идентификатор ***.2, в която е разположен павилионът за бижутерия с площ 21.00 кв.м, с позиция №84 не е преместваем обект, който да отговаря на чл.2 от НАРЕДБА за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ, приета от Общински съвет - В. с решение № 1270-10(26)/13,14.12.2013 г., изм. и доп. с решения на

ОбС: № 1591 - 6(34)/21.07.2014 г., № 1988-9(39)/04.02.2015 г. За сграда с идентификатор ***.2, която е изградена в ПИ с идентификатор *** няма строителни книжа - одобрени проекти и издадено разрешение за строеж. Настилка под павилиона е била армирана бетонова настилка. Бетоновата настилка е част от сграда с идентификатор ***.2. Не е ясно кой и на какво основание е изградил бетоновата настилка, тъй като за строежа няма строителни книжа - одобрени проекти и издадено разрешение за строеж. Цялата бетонова площадка е била армирана, тъй като същата е изпълнена върху обратен насип. Насипът с течение на времето се самоуплътнява и ако бетоновата настилка не е армирана, същата ще се напука и пропадне. В представения Констативен протокол от 28.02.2018г.(л.29), е отразено, че при извършената на място проверка е констатирано, че конструкцията на павилиона е премахната. Не са премахнати бетоновата настилка, върху която е бил поставен павилионът, цокълът и стълбите откъм ул. „Б.К.". Общата стойност на извършените СМР във връзка със събарянето на основата на обект Павилион за бижута с площ 21.00 кв.м и с позиция №84, разположен в сграда с идентификатор ***.2 в гр. В., по средни строителни цени към 31.07.2018г., възлиза общо на 614.79 лева. Общата стойност за тези дейности по цени съгласно Договор с рег. №Д16000782ВН/13.06.2016г. с П.Й. ЕООД. възлиза общо на 1 051.53 лева с ДДС.

При така установените факти и обстоятелства по делото, съдът възприе следните **правни изводи**:

За успешното провеждане на установителния иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК в тежест на ищеца е да докаже съществуването на вземането - пораждането на задължението, а ответникът следва да докаже наличието на правоизключващи и/или правопогасяващи исковата претенция обстоятелства.

Редът за премахване на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ е уреден в чл. 57а ЗУТ, както и в НАРЕДБА за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ на Община В.. Съгласно чл.68, ал.1 от Наредбата тези обекти се премахват със заповед на кмета на общината, който определя срок за доброволното им премахване от страна на собственика на обекта, като при неизпълнение се пристъпва към принудително премахване на обекта за сметка на неизпълнилия собственик. Последният следва да заплати сумата на направените разходи за премахване съобразно чл.70, ал.7 от Наредбата.

По делото безспорно се установява, че ответникът е бил собственик на павилион за бижутерия с площ 21.00 кв.м, с позиция №84, разположен на ъгъла на ул.“Б.К.“ и ул.“Русе“ с вход откъм ул.“Русе“, разположен в ПИ ***.2, който е общинска собственост. Същият е разполагал с разрешение да разположи обекта върху общинския имот до 2015г. Със Заповед

№38/31.01.2018г. на Кмета на Район „Одесос“ е наредено в срок от 14 дни да бъде премахнат преместваем обект- бижутерия с площ 21.00 кв.м, с позиция №84, разположен в имот с идентификатор *** към ул.“Б.К.“ гр.В. и теренът под павилиона да бъде възстановен в първоначалния му вид. Безспорно по делото е и че ответникът доброволно е премахнал конструкцията на павилиона в срока за доброволно изпълнение. Спорът се свежда до това дали същият е имал задължение да премахне намиращата се под павилиона бетонова конструкция, стълби и цокъл, за които Община В. е извършила разходи по демонтиране, както и дали обектът представлява преместваем обект.

От заключението на вещото лице по приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза се установява, че търговският обект на ответника отговаря на изискванията за строеж по смисъла на т.38 от §5 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ и не може да бъде преместен в пространството без да загуби своята индивидуализация.

Легално определение за „преместваем обект“ е дадено в §5, т. 80 от ДР на ЗУТ – „обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.“

В настоящето производство по безспорен и категоричен начин се установи, че търговският обект на ответника представлява строеж, а не е преместваем обект по смисъла на ЗУТ.

На следващо място, от събраните гласни доказателства се установява, че върху целия терен, върху който са били разположени павилиони, е изградена бетонова основа поради неговата голяма денивелация и за изравняване на нивото. Липсват данни от кого е изградена основата.

Същевременно се установява, че процесната бетонова основа е била трайно прикрепена към земята и е била необходимо условие за поставяне на постройки върху нея, поради голямата денивелация на терена. Трайното прикрепване върху терена изключва възможността тази бетонова основа да е част от разположените върху нея преместваеми обекти, тъй като съгласно

чл.2 от Наредбата преместваем обект е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето си от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Очевидно е, че бетоновата основа не отговаря на критериите за преместваем обект и не може да се разглежда като едно цяло с такъв в конструктивно отношение. Нещо повече като трайно прикрепена към земята тази бетонова основа е собственост по приращение на собственика на терена, който в случая е Община В., поради и което е крайно нелогично собственикът на преместваемия обект да има задължение да я премахне, като извършените разходи в тази връзка не следва да се поставят в негова тежест, а следва да бъдат поети и да останат за сметка на общината.

По изложените съображения съдът намира претенцията за неоснователна, поради и което същата следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски: разноски по заповедното производство – в размер на 360 лева с ДДС за адвокатско възнаграждение; разноски в установителното производство – 400 лева за депозит за вещо лице и 397.94 лева за адвокатско възнаграждение, на основание чл.78,ал.3 ГПК.

Разноски в полза на ответника по ч.възз.гр.д. №2495/2020г. по описа на ВОС не се следват, тъй като същото е било образувано по депозирана от него частна жалба, която не е била уважена. Разноските по посоченото изпълнително дело също не следва да се присъждат в полза на ответника. Въпреки постигнатия с жалбата резултат, в полза на жалбоподателя, сторил разноски, такива не следва да се присъждат. По общо правило отговорността за разноски е отговорност за неоснователно предизвикан правен спор и се понася от страната, която с поведението си е станала причина за завеждане на делото -чл.78, ал.1-3 и чл. 79 ГПК. В случая обаче се касае за проверка на действията на самия ЧСИ, за чиято незаконосъобразност страните по изпълнението не носят отговорност, поради което и насрещната по жалбата страна не може да бъде отговорна за разноските в това производство. Правото си на разноски като форма на вреди от незаконосъобразно изпълнение, страните по изпълнението могат да реализират по отношение на ЧСИ по реда, указан в разпоредбата на чл.441 ГПК-общия исков ред.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Община В. с адрес гр. ***, представлявана от Кмета И.П. **срещу** С. ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване на положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 57 а, ал. 6; 7 и ал.9 вр. ал. 1 ЗУТ вр. чл. 56, ал. 2 ЗУТ вр. чл. 70, ал. 7 вр. чл. 68 от Наредба за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 от Закона за устройство на територията и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществува парично вземане против ответника в общ размер на сумата от **1333.58 лв.** /хиляда триста тридесет и три лева и 0.58 ст./, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект - модулен павилион за бижутерия с площ 21.00 кв. м., разположен за периода 2013г., 2014г. и 2015г. в имот с идентификатор ***, към ул. „Б.К.“, гр. В. в изпълнение на Заповед №38/31.01.2019г. от Кмета на район „Одесос“, Община В. съгласно НРППО, сумата **118.17 лв.** /сто и осемнадесет лева и 0.17 ст./, представляваща **обезщетение за забава** върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 04.12.2019 г., за които суми е издадена заповед № 13/07.01.2020г. за изпълнение на парично задължение в производството по ч.гр.д. № 20903/2019 г. на ВРС, като неоснователни.

ОСЪЖДА Община В. с адрес гр. ***, представлявана от Кмета И.П. **да заплати** на С. ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.*** сумата от **360 лева с ДДС**, представляваща направени в производството по ч.гр.д. № 20903/2019г. по описа на ВРС съдебно-деловодни разноски, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

ОСЪЖДА Община В. с адрес гр. ***, представлявана от Кмета И.П. **да заплати** на С. ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, сумата от **797.94 лева**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски пред настоящата инстанция, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____